Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 30ής Ιουνίου 2016*

«Προδικαστική παραπομπή — Εμπορική πολιτική — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 13 — Καταστρατήγηση — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 791/2011 — Υφάσματα ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας — Δασμοί αντιντάμπινγκ — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 437/2012 — Αποστολή από την Ταϊβάν — Έναρξη έρευνας — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 21/2013 — Επέκταση του δασμού αντιντάμπινγκ — Χρονικό πεδίο εφαρμογής — Αρχή της μη αναδρομικότητας — Κοινοτικός Τελωνειακός Κώδικας — Εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών»

Στην υπόθεση C-416/15,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Curtea de Apel Bucureşti (εφετείο Βουκουρεστίου, Ρουμανία) με απόφαση της 20ής Απριλίου 2015, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 29 Ιουλίου 2015, στο πλαίσιο της δίκης

Selena România SRL

κατά

Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice (DGRFP) Bucureşti,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Λυκούργο, πρόεδρο τμήματος, C. Vajda και K. Jürimäe (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Ρουμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον R.-H. Radu και την M. Bejenar,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους M. França και G.-D. Balan,

κατόπιν της απόφασης που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική.

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής απόφασης αφορά την ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 21/2013 του Συμβουλίου, της 10ης Ιανουαρίου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 791/2011 στις εισαγωγές ορισμένων υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές ορισμένων υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας που αποστέλλονται από την Ταϊβάν και την Ταϊλάνδη, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Ταϊβάν και Ταϊλάνδης είτε όχι (ΕΕ 2013, L 11, σ. 1, στο εξής: κανονισμός για την επέκταση), ο οποίος εκδόθηκε κατόπιν έρευνας δυνάμει του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009 , για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, και διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22, στο εξής: βασικός κανονισμός).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Selena România SRL και της Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (DGRFP) (γενική περιφερειακή διεύθυνση δημόσιων οικονομικών Βουκουρεστίου, Ρουμανία) σχετικά με διορθωτική απόφαση που εξέδωσε η τελευταία και με την οποία επιβλήθηκε στη Selena România η καταβολή δασμών αντιντάμπινγκ.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92

3 Το άρθρο 26 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1186/2009 του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 324, σ. 23) (στο εξής τελωνειακός κώδικας) προβλέπει τα εξής:

«1. Η τελωνειακή νομοθεσία ή άλλες ειδικές […] διατάξεις [της Ένωσης] μπορούν να προβλέπουν ότι η καταγωγή των εμπορευμάτων πρέπει να αποδεικνύεται με την προσκόμιση εγγράφου.

2. Παρά την προσκόμιση αυτού του εγγράφου, οι τελωνειακές αρχές μπορούν, σε περίπτωση σοβαρών αμφιβολιών, να απαιτήσουν συμπληρωματικές αποδείξεις, προκειμένου να βεβαιωθούν ότι η ένδειξη καταγωγής ανταποκρίνεται πράγματι στους κανόνες που έχουν θεσπιστεί από τη σχετική […] νομοθεσία [της Ένωσης].»

4 Το κεφάλαιο 3 του τίτλου VII του τελωνειακού κώδικα τιτλοφορείται «Είσπραξη του ποσού της τελωνειακής οφειλής». Περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα άρθρα 217 έως 221 του κώδικα αυτού.

Ο βασικός κανονισμός

5 Η αιτιολογική σκέψη 22 του βασικού κανονισμού έχει ως εξής:

«[...] είναι ανάγκη να συμπεριληφθούν στη […] νομοθεσία [της Ένωσης] διατάξεις για την αντιμετώπιση ορισμένων πρακτικών, όπως είναι η απλή συναρμολόγηση στην [Ευρωπαϊκή Ένωση] ή σε τρίτη χώρα, με τις οποίες επιδιώκεται πρωτίστως η καταστρατήγηση μέτρων αντιντάμπινγκ.»

6 Το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Προσωρινά μέτρα και οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ εφαρμόζονται μόνον ως προς προϊόντα που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία μετά το χρόνο θέσης σε ισχύ της απόφασης που λαμβάνεται βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, και του άρθρου 9 παράγραφος 4, αντιστοίχως, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπει ο παρών κανονισμός.»

7 Το άρθρο 13 του ίδιου κανονισμού, που φέρει τον τίτλο «Καταστρατήγηση», έχει ως εξής:

«1. Οι δασμοί αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού μπορούν να επεκταθούν έναντι των εισαγωγών από τρίτες χώρες του ομοειδούς προϊόντος, είτε αυτό έχει τροποποιηθεί ελαφρά είτε όχι· ή έναντι των εισαγωγών του ελαφρά τροποποιημένου ομοειδούς προϊόντος από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα· ή μερών αυτού, όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων. Δασμοί αντιντάμπινγκ όχι υψηλότεροι από τους υπολειπόμενους δασμούς αντιντάμπινγκ που έχουν επιβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 5, μπορούν να επεκταθούν έναντι των εισαγωγών από εταιρείες που επωφελούνται από ατομικούς δασμούς στις χώρες που υπόκεινται στα μέτρα, όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων. Με τον όρο καταστρατήγηση νοείται κάθε μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής εμπορικών συναλλαγών μεταξύ τρίτων χωρών και της [Ένωσης] ή μεταξύ ατομικών εταιρειών στη χώρα που υπόκειται στα μέτρα και της [Ένωσης], η οποία απορρέει από μια πρακτική, διαδικασία ή εργασία, για την οποία δεν υφίσταται ικανός αποχρών λόγος ή άλλη οικονομική δικαιολογία, πλην της επιβολής του δασμού, ενώ παράλληλα υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για ζημία ή στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι εξουδετερώνονται οι επανορθωτικές συνέπειες του δασμού όσον αφορά τις τιμές ή/και τις ποσότητες του ομοειδούς προϊόντος και όταν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι ασκείται πρακτική ντάμπινγκ σχετικά με τις κανονικές αξίες που έχουν ήδη προσδιορισθεί για το ομοειδές προϊόν, αν χρειαστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2.

Η πρακτική, διαδικασία ή εργασία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την ελαφρά τροποποίηση του υπό εξέταση προϊόντος για να μπορεί να υπαχθεί σε τελωνειακούς κωδικούς που κανονικά δεν υπόκεινται στα μέτρα υπό τον όρο ότι η τροποποίηση δεν μεταβάλλει τα βασικά χαρακτηριστικά του· την αποστολή του προϊόντος που υπόκειται στα μέτρα μέσω τρίτων χωρών· την αναδιοργάνωση από τους εξαγωγείς ή παραγωγούς των τρόπων και κυκλωμάτων των πωλήσεών τους στη χώρα που υπόκειται στα μέτρα ούτως ώστε να μπορούν ενδεχομένως να εξάγουν τα προϊόντα τους στην [Ένωση] μέσω παραγωγών που επωφελούνται από ατομικό συντελεστή δασμού χαμηλότερο από τον συντελεστή που εφαρμόζεται στα προϊόντα των κατασκευαστών ·και, υπό τις περιστάσεις που αναφέρονται παράγραφο 2, τη συναρμολόγηση μερών από δράση συναρμολόγησης στην [Ένωση] ή σε τρίτη χώρα.

[...]

3. Οι έρευνες κινούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου με πρωτοβουλία της [Ευρωπαϊκής] Επιτροπής ή με αίτηση κράτους μέλους ή οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου μέρους με βάση επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα θέματα για τα οποία γίνεται λόγος στην παράγραφο 1. Η έρευνα αρχίζει, αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής, με κανονισμό της Επιτροπής, με τον οποίον μπορεί επιπλέον να καλούνται οι τελωνειακές αρχές να υποβάλουν τις επίμαχες εισαγωγές υποχρεωτικά σε καταγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 5, ή να ζητήσουν τη σύσταση εγγύησης. Οι έρευνες διεξάγονται από την Επιτροπή, η οποία είναι δυνατό να επικουρείται από τις τελωνειακές αρχές, και πρέπει να ολοκληρώνονται εντός εννέα μηνών. Όταν τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν εξακριβωθεί τελικώς, δικαιολογούν την επέκταση της ισχύος των μέτρων, τότε αυτή αποφασίζεται από το Συμβούλιο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης], κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής. Το Συμβούλιο εγκρίνει την πρόταση, εκτός αν αποφασίσει με απλή πλειοψηφία να την απορρίψει εντός ενός μηνός από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης από την Επιτροπή. Η επέκταση τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία κατά την οποία επιβλήθηκε η υποχρέωση καταγραφής δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 5, ή την ημερομηνία

απαίτησης της παροχής εγγυήσεων. Κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται οι συναφείς διαδικαστικές διατάξεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό για την έναρξη και τη διεξαγωγή ερευνών.

[...]»

8 Το άρθρο 14, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού, ορίζει τα κατωτέρω:

«Η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα, μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, να ζητήσει από τις τελωνειακές αρχές να προβούν στις κατάλληλες ενέργειες για την καταγραφή των εισαγωγών, έτσι ώστε να είναι δυνατή η μεταγενέστερη επιβολή μέτρων έναντι των εισαγωγών αυτών με ισχύ από την ημερομηνία καταγραφής τους. Οι εισαγωγές είναι δυνατό να καταγράφονται μετά από σχετική αίτηση της [...] βιομηχανίας [της Ένωσης] η οποία να περιλαμβάνει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν αυτή την ενέργεια. Η καταγραφή θεσπίζεται με κανονισμό, ο οποίος διευκρινίζει τον σκοπό της εν λόγω ενέργειας και, αν χρειάζεται, το υπολογιζόμενο ποσό στο οποίο θα ανέρχεται η ενδεχόμενη μελλοντική οφειλή. Οι εισαγωγές δεν υποβάλλονται σε καταγραφή για χρονική περίοδο μεγαλύτερη των εννέα μηνών.»

Οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ σχετικά με τα υφάσματα ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας

9 Κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλαν στην Επιτροπή ορισμένοι Ευρωπαίοι παραγωγοί υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας, εκδόθηκε ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 791/2011 του Συμβουλίου, της 3ης Αυγούστου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβάλλεται στις εισαγωγές ορισμένων υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2011, L 204, σ. 1, στο εξής: αρχικός κανονισμός).

10 Κατά το άρθρο 1 του αρχικού κανονισμού, επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας, με μέγεθος κυψελίδας μεγαλύτερο από 1,8 mm, τόσο σε μήκος όσο και σε πλάτος, και βάρος μεγαλύτερο από 35 g/ m^2, που εμπίπτουν επί του παρόντος στους κωδικούς ex 7019 51 00 και ex 7019 59 00 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 1987, L 256, σ. 1) (κωδικοί TARIC 7019510010 και 7019590010), και κατάγονται από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.

11 Δυνάμει του άρθρου του 4, ο αρχικός κανονισμός τέθηκε σε ισχύ στις 10 Αυγούστου 2011, δηλαδή την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

12 Κατόπιν αίτησης που υπέβαλαν, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 3, και το άρθρο 14, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, τέσσερις παραγωγοί υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας προερχόμενοι από την Ένωση, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 437/2012, της 23ης Μαΐου 2012, για την έναρξη έρευνας όσον αφορά την πιθανή καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΕ) 791/2011 του Συμβουλίου, και για την υποβολή των εν λόγω εισαγωγών σε καταγραφή (ΕΕ 2012, L 134, σ. 12, στο εξής: κανονισμός για την έναρξη).

13 Κατά το άρθρο 1 του κανονισμού για την έναρξη, η έρευνα που κινείται με τον κανονισμό αυτό αφορά τις εισαγωγές στην Ένωση υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας, με μέγεθος κυψελίδας μεγαλύτερο από 1,8mm, τόσο σε μήκος όσο και σε πλάτος, και βάρος μεγαλύτερο από 35g/m^2, εξαιρουμένων των δίσκων από γυάλινες ίνες, που αποστέλλονται από την Ταϊβάν και την Ταϊλάνδη,

είτε δηλώνονται ως καταγωγής Ταϊβάν και Ταϊλάνδης είτε όχι, και εμπίπτουν επί του παρόντος στους κωδικούς ΣΟ ex 7019 51 00 και ex 7019 59 00 (κωδικοί TARIC 7019510012, 7019510013, 7019590012 και 7019590013).

14 Το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού για την έναρξη προβλέπει ότι οι τελωνειακές αρχές καλούνται, δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 3 και του άρθρου 14, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για την καταγραφή των εισαγωγών στην Ένωση που προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του κανονισμού για την έναρξη.

15 Κατά το άρθρο του 4, ο κανονισμός για την έναρξη τέθηκε σε ισχύ στις 25 Μαΐου 2012, δηλαδή την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

16 Μετά το πέρας της έρευνας που κινήθηκε με τον κανονισμό για την έναρξη, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό για την επέκταση.

17 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού για την επέκταση προβλέπει ότι ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 2, του αρχικού κανονισμού στις εισαγωγές υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας, με μέγεθος κυψελίδας μεγαλύτερο από 1,8 mm, τόσο σε μήκος όσο και σε πλάτος, και βάρος μεγαλύτερο από 35 g/m^2, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, επεκτείνεται στις εισαγωγές των ίδιων αυτών προϊόντων τα οποία αποστέλλονται από την Ταϊβάν και την Ταϊλάνδη, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Ταϊβάν και Ταϊλάνδης είτε όχι.

18 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού για την επέκταση, ο δασμός που επεκτείνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού εισπράττεται για τις εισαγωγές που αποστέλλονται από την Ταϊβάν και την Ταϊλάνδη, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Ταϊβάν και Ταϊλάνδης είτε όχι, και που καταγράφονται σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού για την έναρξη, το άρθρο 13, παράγραφος 3 και το άρθρο 14, παράγραφος 5 του βασικού κανονισμού.

19 Δυνάμει του άρθρου του 4, ο κανονισμός για την επέκταση τέθηκε σε ισχύ στις 17 Ιανουαρίου 2013, δηλαδή την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

20 Στο διάστημα μεταξύ 12ης Μαρτίου 2012 και 18ης Μαΐου 2012, η Selena România, εταιρία με έδρα τη Ρουμανία, έθεσε σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης υφάσματα ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας, με μέγεθος κυψελίδας μεγαλύτερο από 1,8 mm, τόσο σε μήκος όσο και σε πλάτος, και βάρος μεγαλύτερο από 35 g/ m^2, τα οποία εισήγαγε από προμηθευτή εγκατεστημένο στην Ταϊβάν (στο εξής: επίμαχες εισαγωγές).

21 Με διορθωτική απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2014, η DGRFP ζήτησε από τη Selena România να καταβάλει το ποσό των 1 151 748 ρουμανικών λέι (RON) (περίπου 257 970 ευρώ), λόγω δασμών αντιντάμπινγκ και φόρου προστιθέμενης αξίας που όφειλε να έχει καταβάλει η τελευταία για τη θέση των οικείων προϊόντων σε ελεύθερη κυκλοφορία, πλέον τόκων και προστίμων λόγω καθυστερήσεων, δεδομένου ότι διαπιστώθηκε, κατόπιν εκ των υστέρων ελέγχου διενεργηθέντος στη Selena România και έρευνας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της απάτης (OLAF), ότι οι επίμαχες εισαγωγές ήταν στην πραγματικότητα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, οπότε υπάγονταν στον δασμό αντιντάμπινγκ που προβλέπεται στον αρχικό κανονισμό και στον κανονισμό για την επέκταση. Η DGRFP έκρινε ότι με το πόρισμα της έρευνας που διεξήγαγε η OLAF αποδείχθηκε ότι οι παρτίδες των υφασμάτων ινών από γυαλί τα οποία αποτέλεσαν αντικείμενο των επίμαχων εισαγωγών απεστάλησαν από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας στην Ταϊβάν, όπου δεν υποβλήθηκαν σε οποιαδήποτε μεταποίηση ή επεξεργασία, και εν συνεχεία εξήχθησαν στην Ένωση, διατηρώντας ως εκ τούτου τη μη προτιμησιακή κινεζική καταγωγή τους.

22 Η Selena România άσκησε διοικητική προσφυγή κατά της ανωτέρω διορθωτικής απόφασης ενώπιον της Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați (γενική περιφερειακή διεύθυνση δημόσιων οικονομικών Galați, Ρουμανία), η οποία επικύρωσε την απόφαση αυτή.

23 Στις 22 Ιουλίου 2014, η Selena România άσκησε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου προσφυγή ακύρωσης κατά της διορθωτικής απόφασης. Προς στήριξη της προσφυγής της, η Selena România επικαλείται, μεταξύ άλλων, λόγο αντλούμενο από το γεγονός ότι η DGRFP κακώς εφάρμοσε αναδρομικώς τους κανονισμούς για την έναρξη και για την επέκταση. Συγκεκριμένα, κατά την ημερομηνία πραγματοποίησης των επίμαχων εισαγωγών, κανένας από τους κανονισμούς αυτούς δεν βρισκόταν σε ισχύ.

24 Το αιτούν δικαστήριο εκφράζει αμφιβολίες ως προς το χρονικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για την επέκταση. Ειδικότερα, διερωτάται αν ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με το άρθρο 1 του κανονισμού για την επέκταση έχει εφαρμογή σε εισαγωγές προς την Ένωση προερχόμενες από την Ταϊβάν, όπως οι επίμαχες, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν πριν τεθεί σε ισχύ ο κανονισμός αυτός, αλλά μετά τη θέση σε ισχύ του αρχικού κανονισμού.

25 Το δικαστήριο αυτό επισημαίνει συναφώς ότι η αρχή της μη αναδρομικότητας των πράξεων της Ένωσης έχει καθιερωθεί με τη νομολογία του Δικαστηρίου και ειδικότερα για πρώτη φορά με τις αποφάσεις της 9ης Ιουνίου 1964, Capitaine κατά Επιτροπής (69/63, EU:C:1964:38), και της 9ης Δεκεμβρίου 1965, Singer (44/65, EU:C:1965:122), αλλά ότι γίνονται δεκτές ορισμένες εξαιρέσεις από την αρχή αυτή.

26 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Curtea de Apel București (εφετείο Βουκουρεστίου, Ρουμανία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει ο κανονισμός για την επέκταση την έννοια ότι εφαρμόζεται και σε εισαγωγές από την Ταϊβάν πραγματοποιούμενες από κατοίκους της Ευρωπαϊκής Ένωσης πριν από τις 17 Ιανουαρίου 2013, δηλαδή το 2012, αλλά μετά την έκδοση του αρχικού κανονισμού;

2) Εφαρμόζεται ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 του κανονισμού για την επέκταση, και στην περίπτωση εισαγωγών από την Ταϊβάν πραγματοποιούμενων από κατοίκους της Ευρωπαϊκής Ένωσης πριν από τις 17 Ιανουαρίου 2013, καθώς και πριν από την ημερομηνία έκδοσης του κανονισμού για την έναρξη, αλλά μετά την έκδοση του αρχικού κανονισμού;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

27 Με τα ερωτήματά του, που πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί αν το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού για την επέκταση έχει την έννοια ότι ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που επεκτείνεται με τη διάταξη αυτή εφαρμόζεται αναδρομικώς επί προϊόντων τα οποία έχουν αποσταλεί από την Ταϊβάν, έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης μετά την ημερομηνία θέσης σε ισχύ του αρχικού κανονισμού αλλά πριν την ημερομηνία θέσης σε ισχύ του κανονισμού για την έναρξη.

28 Δεδομένου ότι ο κανονισμός για την επέκταση εκδόθηκε βάσει του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 1 της διάταξης αυτής, οι δασμοί αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται δυνάμει του κανονισμού αυτού μπορούν να επεκταθούν έναντι των εισαγωγών από τρίτες χώρες ομοειδών προϊόντων ή μερών αυτών, όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων. Κατά την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου 13, η έρευνα

αρχίζει με κανονισμό της Επιτροπής, με τον οποίο μπορεί να καλούνται οι τελωνειακές αρχές να υποβάλλουν υποχρεωτικά τις επίμαχες εισαγωγές σε καταγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

29 Ειδικότερα, από το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι, σε περίπτωση που διαπιστώνεται καταστρατήγηση, η επέκταση των οριστικών μέτρων που έχουν ήδη θεσπιστεί τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία κατά την οποία επιβλήθηκε η υποχρέωση καταγραφής δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού (απόφαση της 6ης Ιουνίου 2013, Paltrade, C-667/11, EU:C:2013:368, σκέψη 26).

30 Συγκεκριμένα, μολονότι το άρθρο 10, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού καθιερώνει την αρχή της μη αναδρομικότητας των μέτρων αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά καταρχήν μπορούν να εφαρμοσθούν μόνο σε προϊόντα που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία μετά τον χρόνο θέσης σε ισχύ του κανονισμού που επιβάλλει τα εν λόγω μέτρα, διάφορες διατάξεις του βασικού κανονισμού παρεκκλίνουν από την αρχή αυτή. Ειδικότερα, οι διατάξεις αυτές επιτρέπουν την εφαρμογή μέτρων αντιντάμπινγκ σε προϊόντα τεθέντα σε ελεύθερη κυκλοφορία πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού που επιβάλλει τα μέτρα αυτά, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω εισαγωγές υποβλήθηκαν σε καταγραφή κατά το άρθρο 14, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού (απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2015, APEX, C-371/14, EU:C:2015:828, σκέψη 48).

31 Όσον αφορά τον κανονισμό για την επέκταση, το άρθρο 1, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ρητώς ότι ο δασμός που επεκτείνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού εισπράττεται για τις εισαγωγές υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας, όπως αυτά που αφορά η εν λόγω διάταξη, οι οποίες αποστέλλονται από την Ταϊβάν, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Ταϊβάν είτε όχι, και καταγράφονται σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού για την έναρξη, το άρθρο 13, παράγραφος 3, και το άρθρο 14, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

32 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι οι επίμαχες εισαγωγές πραγματοποιήθηκαν πριν την ημερομηνία θέσης σε ισχύ του κανονισμού για την έναρξη, δηλαδή στις 25 Μαΐου 2012, ήτοι πριν καταστεί δυνατό να υποβληθούν οι εισαγωγές αυτές σε καταγραφή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2 του ίδιου κανονισμού.

33 Κατά συνέπεια, από τις ανωτέρω εκτιμήσεις προκύπτει ότι ο δασμός αντιντάμπινγκ που επεκτείνεται με το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού για την επέκταση δεν εφαρμόζεται αναδρομικώς επί εισαγωγών όπως οι επίμαχες, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν πριν την ημερομηνία θέσης σε ισχύ του κανονισμού για την έναρξη.

34 Εντούτοις, προκειμένου να δοθεί χρήσιμη απάντηση στο αιτούν δικαστήριο, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, όπως υποστήριξαν η Ρουμανική Κυβέρνηση και η Επιτροπή με τις γραπτές παρατηρήσεις τους, η ερμηνεία αυτή δεν εμποδίζει την εφαρμογή του οριστικού δασμού που επιβάλλει το άρθρο 1, παράγραφος 1, του αρχικού κανονισμού σε τέτοιες εισαγωγές, εφόσον αποδεικνύεται, κατόπιν εκ των υστέρων ελέγχου, ότι οι εν λόγω εισαγωγές είναι στην πραγματικότητα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

35 Πράγματι, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του αρχικού κανονισμού, επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας που περιγράφονται στη διάταξη αυτή και τα οποία κατάγονται από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.

36 Όπως προκύπτει από το άρθρο 26 του τελωνειακού κώδικα, μολονότι η τελωνειακή νομοθεσία της Ένωσης μπορεί να προβλέπει ότι η καταγωγή των εμπορευμάτων πρέπει να αποδεικνύεται με την προσκόμιση εγγράφου, η προσκόμιση του εγγράφου αυτού δεν αποκλείει τη δυνατότητα των τελωνειακών αρχών να απαιτούν, σε περίπτωση σοβαρών αμφιβολιών, συμπληρωματικές αποδείξεις προκειμένου να βεβαιωθούν ότι η ένδειξη καταγωγής ανταποκρίνεται πράγματι στους κανόνες που έχουν θεσπιστεί από τη σχετική νομοθεσία της Ένωσης. Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι

σκοπός του εκ των υστέρων ελέγχου είναι να εξακριβωθεί κατά πόσον η καταγωγή που αναγράφεται στο πιστοποιητικό καταγωγής ανταποκρίνεται στην αλήθεια (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2012, Lagura Vermögensverwaltung, C-438/11, EU:C:2012:703, σκέψη 17 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

37 Επομένως, η περίσταση ότι τα εμπορεύματα συνοδεύονται από πιστοποιητικά καταγωγής δεν αρκεί για να εμποδίσει την είσπραξη δασμών οφειλόμενων για την εισαγωγή των εμπορευμάτων αυτών εφόσον, μετά την εισαγωγή αυτή, αποκαλύφθηκε ότι τα εν λόγω πιστοποιητικά είναι ανακριβή (βλ., συναφώς, απόφαση της 17ης Ιουλίου 1997, Pascoal & Filhos, C-97/95, EU:C:1997:370, σκέψεις 55 έως 57 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

38 Όσον αφορά τις επίμαχες εισαγωγές, στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να καθορίσει αν, για καθεμία από τις παρτίδες των υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας που τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης, οι τελωνειακές αρχές διαθέτουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να μπορεί να συναχθεί ότι, μολονότι απεστάλησαν από την Ταϊβάν και δηλώθηκαν ως καταγωγής του κράτους αυτού, οι παρτίδες αυτές πρέπει στην πραγματικότητα να θεωρηθούν ως καταγόμενες από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, πράγμα που συνεπάγεται ότι έχει επί αυτών εφαρμογή ο δασμός αντιντάμπινγκ που επιβάλλει το άρθρο 1, παράγραφος 1, του αρχικού κανονισμού. Στην περίπτωση αυτή, όπως υπογράμμισε και η Επιτροπή με τις γραπτές παρατηρήσεις της, η εκ των υστέρων είσπραξη του εν λόγω δασμού πρέπει να πραγματοποιηθεί κατά τους κανόνες του τελωνειακού κώδικα σχετικά με την είσπραξη φορολογικών οφειλών.

39 Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, η απάντηση που πρέπει να δοθεί στα υποβληθέντα ερωτήματα είναι ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού για την επέκταση έχει την έννοια ότι ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που επεκτείνεται με τη διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται αναδρομικώς επί προϊόντων τα οποία έχουν αποσταλεί από την Ταϊβάν, έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης μετά την ημερομηνία θέσης σε ισχύ του αρχικού κανονισμού αλλά πριν την ημερομηνία θέσης σε ισχύ του κανονισμού για την έναρξη. Εντούτοις, ο δασμός αντιντάμπινγκ που επιβάλλει το άρθρο 1, παράγραφος 1, του αρχικού κανονισμού έχει εφαρμογή στην εισαγωγή των προϊόντων αυτών, εφόσον αποδεικνύεται ότι, μολονότι απεστάλησαν από την Ταϊβάν και δηλώθηκαν ως καταγόμενα από το κράτος αυτό, στην πραγματικότητα τα οικεία προϊόντα κατάγονται από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.

Επί των δικαστικών εξόδων

40 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 21/2013 του Συμβουλίου, της 10ης Ιανουαρίου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 791/2011 στις εισαγωγές ορισμένων υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές ορισμένων υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας που αποστέλλονται από την Ταϊβάν και την Ταϊλάνδη, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Ταϊβάν και Ταϊλάνδης είτε όχι, έχει την έννοια ότι ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που επεκτείνεται με τη διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται αναδρομικώς επί προϊόντων τα οποία έχουν αποσταλεί από την Ταϊβάν, έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης μετά την ημερομηνία θέσης σε ισχύ του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 791/2011 του Συμβουλίου, της 3ης Αυγούστου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβάλλεται στις

εισαγωγές ορισμένων υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, αλλά πριν την ημερομηνία θέσης σε ισχύ του κανονισμού (ΕΕ) 437/2012 της Επιτροπής, της 23ης Μαΐου 2012, για την έναρξη έρευνας όσον αφορά την πιθανή καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον εκτελεστικό κανονισμό 791/2011, και για την υποβολή των εν λόγω εισαγωγών σε καταγραφή. Εντούτοις, ο δασμός αντιντάμπινγκ που επιβάλλει το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 791/2011 έχει εφαρμογή στην εισαγωγή των προϊόντων αυτών, εφόσον αποδεικνύεται ότι, μολονότι απεστάλησαν από την Ταϊβάν και δηλώθηκαν ως καταγόμενα από το κράτος αυτό, στην πραγματικότητα τα οικεία προϊόντα κατάγονται από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.

(υπογραφές)